

szint kellett volna produkálnia, már a georgina kedvelők megígérték egy darabért 10,000 frankot, de ő semmi áron nem adta el. Szárítás végett az ablakra tette; egy ízben a szakácsnének krumplira volt szüksége és semmit sem gyantivá hozzányult a gumókhoz, megtisztította és felmetélte levesbe. Mikor a vendéglős megtudta, hogy mily drága eledelet evett: azonnal hanyatt esett ijedtében és soha sem kelt fel többet.

A legszebb szín a zöld! A zenei összhang kibékíti a lelket: a szívek közül csak a zöldből találunk megnyugvást. A látegedre a zöld szín legkellemebben hat, sőt ha az gyenge, még gyógyereje is. A tavasz zöldellő fáival és virágaival még a fásult lélekre is jótékony hatással van. A fővárosi ember nagyon tudja méltányolni a zöld természetet; mikor az utcák porfellegéből végre a szabadba juthat: áldja a gondviselést, mely zöld színről és zöld természetéről gondoskodott. A régiéknél a zöld szín a viznek volt jelképe s a vizek istenei zöld hajjal festettek. Ezen szín hajdan Vénusnak volt szentelve, ki a hitrege szerint a tenger kebeléből született. Minthogy a megújult természet zöld színt ölt magára s a gyümölcs is ilyen színű az érés előtt: a keresztény világ átvitve e színt a reményre. Némely vidéken most is szokásban van, hogy a szerelmes fehér rózsát zöld levelekkel küld az imádottnak: azt jelenti, hogy reményesége van, miszerint a szerelem visszonzoztatik; s ha aztán a kedves semmiféle színű virágot nem küld vissza: az azt teszi, hogy ne fárassza magát többet. Ninon de Leuclos, a világ legszebb asszonya, kiért 70 éves korában is rajongtak az udvarlók: mindig zöld színű ruhát viselt; és azt állította, hogy nő csak zöld ruhában lehet szép. Halálakor azt mondta róla Richelieu, hogy az „örök tavasz elenyészett”, Coligny pedig könnyezve mondta: „a legnagyobb ember és legszebb nő meghalt.” A magyar ember a hihetetlen dolog elbeszélésére azt mondja, hogy „zöld b e s z é d”; nem azért, hogy szép az, hanem mivel v a d. Némelykor akaratlanul is látnak zöldet. Van a látszernek egy sajátsága, mely szerint az agyra történt erőszakos lökés, vagy hirteleni ijedség következtében zöld szinugarat ver ki, de a mi csak is azon szemre nézve bir fényvel. XIV. Lajos francia királyról fel van jegyezve, hogy tiszta és tökéletes kerekességű zöld karikát látott akkor, midőn a nyakát borotváló barbaként ezen kérdést intézte hozzá: „ki kezében van most Franciaország?”

A különféle színek tarka csoportjából minden nemzet választott ki magának egyet, vagy többet is, melyek nemzete jellegének már jelképpleg is inkább megfelelnek. Jelen helyzetem nem engedi meg, hogy ezekről bővebben értekezem; azonban mégis kell emlékeznie a magyarnak pirosfehér-zöld nemzeti színéről. A magyar embernek hazájához való reménye, hite, bánata, újjászületése, ábrándja, lelke, világa ki van fejezve e három színből. Most ritkábban látjuk, de még sem néhezünk rájuk anélkül, hogy bizonyos édes érzés, egy megnevezhetlen lelkesültség ne foglalna el bennünket. Azok kik ezeltől huszonhat évvel a szabadságharc mezején küzdöttek, a kik utolsó lehelletig hívek maradtak ahoz a nemzeti lobogóhoz, nagyrészt a sírban nyugszanak már. Ők tudták és érezték mit tesz e hármasszín alatt harcolni. Küzdöttek és meghaltak; a nemzet eltemette őket és ráborította a nemzeti lobogót: megkoszorozta őket a kegyelet, a szeretet és reménység könnyeivel. E hármasszín élő emlék. Tizenöt millió ember szívére vannak azok felrajzolva. Minden buzakalás a 48-iki év emlékeit dicséri. A nagy eszme nagy áldozatokat követelt. A magyar áldozott is vesztett is sokat. De a mint egyik kitűnő ironikus mondja: „a veszteségek legérzékenyebbek: eltemetett nagy férfaink Széchenyi, Teleki, Nyáry politikai nagy fájdalmaik elviselhetlen terhe alatt törték össze. Szemere, Bajza, lelkük szétbomlásával előttek meg halálukat. Petőfi lángelke és Vasváry honszerető szive ismeretlen csatamezőkön tüntek el kortársaik közül. A nemzeti szín sok ifju panasznalán keserveit nyugtatta el akkor a sírban; mártýrainknak síremléket faragja már az utókor s Bathányi Lajos nagy alakjára suttogva mutat a csak sejteni tudó ivadék. Nagy ára van a mi nemzeti színünknek, de a győzelem, a mit meghozott még a nagy árnl is nagyobb. Ettől számítja fel szabadítását a magyar nép. Áldva legyen azoknak hamva, kik a hazáért a hideg sír fenekén, nyugosznak.” És azóta mi haladunk csendesen. . . .

LEGUJABB.

Berlin, jun. 12. A kongresszusra érkezett meghatalmazottak a mai napot egymás meglátogatásával, fogadtatásokkal s bemutatásokkal töltötték. Mindegyik meghatalmazottat megérkezésükkor Bismarck hg. nevében a külügyi hivatal hivatalnokai fogadták. A kongresszusi képviselőkkeli szertartás bánásmód (diszörtség, hivatalos elfogadások stb) a bécsi kongresszuskor követett mód szerint történik. A török küldöttek még nem érkeztek ide, a megnyitásig azonban valószínűleg megérkeznek, mi ha nem történnék meg, az itteni török nagykövet egyedül lesz jelen a megnyitáson. A kongresszus maga választja elnökét, Bismarck herceg meg

választása azonban kétségtelen; megnyitáskor kimondják, hogy a tárgyalások titokban tartatnak. Hohenlohe hg. harmadik német meghatalmazott má délelőtt ért ide, s délután Suvalov gróf társaságában látogatott tett Beaconsfield lordnál. A „N. Allg. Ztg.” üdvözlő a német fővárosba érkeztek alkalmából a kongresszusi tagokat, s így szól: a német birodalom senkinek sem ellensége s fővárosában üdvözlő minden hatalom képviselőjét azon reményben, hogy ide mindnyájan teljes bizalommal érkeztek s innen létesített békeművek után még teljesebb bizalommal távoznak.

Konstantinápoly, jun. 12. Az orosz táborkiszármái egy Drinápolytól 10 kilométerre eső helyet választottak a császári gárda részére felállítandó tábornak. A bolgár exarcha Philippopolba ment beigtatása végett. Staninak mellett és az Arda völgyben az oroszok és Rhodope hegységi fölkelők között újabb harcok voltak. A tatar-bazarsik-sofiaí utat egy orosz katonai kordon őrzi.

Berlin, jun. 12. Egy császári rendelet szerint a birod. gyűlései új választások jul. 30-án tartatnak meg. A trónörökös má délután 3¹/₂ órákor fogadta ünnepélyesen lord Beaconsfield és Salisbury, 4 órákor Corti grófot, 4¹/₂ órákor hg. Górcsakovot s gr. Suvalovot, 4¹/₂ órákor Andrásyt s Haymerlet. A kongresszus sorrend a következő: Allamagne Autriche, France, Grand Bretagne, Italie, Russie és Turque. — Bismarck hg. tegnap nemcsak Beaconsfield lordot, hanem Suvalovot is fogadta. Suvalov gróf és Salisbury lord ma érkekezletet tartottak.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Az ő felsége határozata folytán a közös hadügyminiszter által elrendelt mozgósítás csak négy divízióra terjed ki. Az illető csapatok e mozgósítás folytán hadi lábra állítatnak. A csapatok körülbelül 84,000 ember, június 11-től kezdve hadi pótlékot kapnak. További mozgósítás ezuttal nincs elrendelve, de teljesen elő van készítve. (B. C.)

— A magyar pénzügyminiszter beleegyezett, hogy a közös alapok eladásának és a befolyó összeg azután quotaszzerűen felhasználják. Az előirányozást a Rothschild-Kredit-Anstalt csoport bizottmányba vette át. Az alapokat képező papírok egy részét azonban szabott ár mellett vették át és egy megfelelő összeg a közös kormányának a két pénzügyminiszter által már rendelkezésére bocsátott. (B. C.)

— A volt székely huszárszaládók lóbeszerzési alapjának felosztása feletti rendelkezés tárgyában folyó hó 14-én főispán és kormánybiztos mélt. Szentiványi Gyula ur elnöklete alatt az illető szaládók képviselőivel gyűlés tartott. Ez alkalommal kormánybiztos ő méltósága ezen alapnak történeti fejlődését fejtegetve kiemelte s a gyűlés komoly figyelmébe ajánlta, hogy ha őseink a hazát fegyverrel megvédeni semmi áldozattól vissza nem retentek: ma e hazát az ész hatalmával, tudományával, közművelődéssel kell első sorban megtartanunk mert a székely nemzet és családok fentartásával édes hazánkban fajunk, nemzetiségünk védelmére, előmenetelére, fenmaradására alig birunk ennél hatalmasabb eszközök, mely még a jövő századokon is kiterjessze áldását és a nemzet multjának egy örökké ragyogó lapját képezze; kéri tehát a gyűlést, hogy intézkedjék úgy, miszerint ez alap, egy egészben tartatván meg, fordítatnék valamely meghatározandó közcélra. — A kérdéshez többen hozzászólván, beható tanácskozás után a gyűlés egyhangulag elhatározta, hogy az alapnak jelenleg urbéri államkötvényekben 91,450 frt és készpénzben 15,064 frt 52 kr. meglevő része a huszárszaládók tagjai között, a szaládók egyenlő jogosultsági arányában osztassék ki, ellenben a künn levő tőke és kamattartozás 31,505 frt 57 kr. mint behajtandó összeg fordítassék „Székely huszárszaládók alapítványa” címen ezen szaládók ivadékainak közművelődésére, melynek miképen foganatosítása tekintetéből egy 5 tagu bizottság neveztetett ki Ferenc György elnöklete alatt Retgei János, Vajda Lajos, Jáni Ferenc és Borbáth László személyekben. Ezen bizottság utasított, hogy az erre vonatkozó szabályszervezetet kidolgozván, azt 60 nap alatt adja be. Továbbá meghatározott, miképp az urbéri papírok beváltása után a részesedési arány az összeírások alapján hivatalból dolgoztassék ki és annak eredményéhez képest a pénz az illető szolgabírákhoz küldessék meg, kik is azt két bizalmi férfi jelenlétében az illető jogszaladknak nyugta mellett kézbesítsék. Ezután főispán kormánybiztos ő méltóságának ez ügyben tett lelkiismeretes és részrehajlatlan munkálkodásáért hálás elismerés és teljes bizalom kifejezése indítványoztatott, mely indítvány a gyűlés által egyhangulag és lelkes éljenzéssel elfogadtatott. — Ezzel a gyűlést kormánybiztos ur ő méltósága bezárta.

— A tőzoltóknak holnap d. u. (jun. 16.) tartandó rendkívüli közgyűlésére az érdekeltek figyelmét felhívjuk, minthogy igen sok sürgöss és fontos ügy van elintézni való.

— Fogarassy János, a nagy magyar nyelvész Budapesten folyó hó 10-én 78 éves korában meg szűnt élni.

— Brassóban pünköszt első napján a román dalárda majális: tartott az ugynevezett „Hangestein“-nál, melyen a magyar és német dalárda, továbbá a lövész és torna-egylet, valamint nagyszámú közönség vett részt. A fák árnyai alá tudták menedéket nyujtani az összetódult sokaságnak. — A jó kedvnek és mulatságnak vége-hossza nem volt. — Csak örülni tudunk, midőn a különböző nemzetségeket legalább ilyalkalmakkor együtt látjuk, jó egyetértésben.

— Brassóban pünköszt második napján egy tü-zértiszt, kiról a fama azt beszéli, hogy illuminált állapotban volt, egy kötélygártó lakására ment akkor, midőn már mindenki édes álomban szendergett. Szándéka csak a volt, hogy szíve dicsőségével, a kötélygártó konyhájának legfőbb ékeségével, a piros-pozsgás szakácsnével találkozzék. A csendes léptekből átváltozott zörej azonban a háziurat álmból feliasztotta s a folyosóra lépve, egy mozgó alakot lát. Midőn az alak a „kivagy”-ot megválaszolatlanul hagyta, egy hevenyében elő kapott doronggal hatalmasan föbe legyintette. A tiszt — mert egyéb mi telhetett tőle — kardot rántott s a kötélygártó karját három helyen megsebezte. A lárma a ház népe lassanként előjött s a szerelmes tisztet irgalmatlanul elpáholták. Csak az időközben megérkezett pajtások tudták megszabadítani tiszt urat a felbőszült háznép körmei közül. — „Ne kívánd a te felebarátodnak cselédjét stb.” — mondja Mózes.

— Brassóban a pünköszt ünnepeken V. szakszervező, ki a II-ik Sándor gyalogezrednél szolgált s jómódú család tagja volt, föbe lökte magát. Tettének inkább kapitanjának irányában tanusított túlszigeret hozták fel. A derék és mindenki által szeretett hadfi e hó 12-én temetettet el általános részvétel mellett.

— Brassóban ugyancsak a pünköszt ünnepek alatt a „Kápolna-hegyről” egy csizmadia legény lezuhant és egyik lábát teljesen összezuarta. Kórházba szállítattak.

— Császári tréfa. Bizonyítékul annak, hogy az öreg Vilmos császárnál még beköszönt néha a jó kedv, a következő csinos anekdotát beszélük. Midőn a német trónörökös a napokban meglátogatta atyját, az mosolygva ezen szavakkal fogadta „No Frici, uralkodól-e ma már!”

— Drága kacska, de még drágább lövész. Barabás közönségben a varju vitte a kacsát, de akadt egy jószívű kovács, ki meg akarta azt menteni a varju gyomrától s rálőtt. A varju le is esett, a kacska megmenekült; de a fegyverből a fojtást egy közeli házra vitte a szél s az felgyulladt. Két ház, több gazdasági épület a láng martaléka. Most fizethet a szegény kovács jószívűségéért. A lelőtt varjut egy cigány azonnal elvitte s jó ebédet csapott a nagy varjuból.

A „Magyar Lexikon” 3-ik füzeté is megjelent az előbbiekhez hasonló csinos kiállításal. Mellékletül különféle birodalmak rendjeleinek színezett képeit adja. Ára egyes füzetnek 30 kr.

A „NEMERE” magantávirata.

Feladott: Budapest jun. 15. d. e. 10 ó. Erkezett: d. u. 1¹/₄ órákor.

A kongresszus tagjai az angol és orosz haderők visszavonulását akarják keresztülvinni. Andrassy gróf és Suwaloff nézeteikre nézve egymáshoz közelednek. Franciaország Anglia intenoit partolji és határozottan mellette nyilatkozik Európai Törökország fentartására és Götögország követelésire nézve a kongresszus tagjai egyetértnek. Romania küldöttei fejedelmöknek nagyherceggé emelését szándékoznak keresztülvinni. Németország indítványa hozta a romaniai zsidók emancipációját. Angol diplomaták úgy vélekednek, hogy a béke mindenestre biztosítva van.

Szerkesztői posta.

T. S. urnak Brassóban. A beküldött cikk — minthogy nem közérdekű felszólalás — csak Nyilt térben adható.

Felélős szerkesztő: Malik József.

Kiadótulajdonos: Pollák Mór.